

عنوان مقاله:

کلاه فرنگی در مینیاتورهای صفویان

محل انتشار:

نخستین همایش ملی باستان شناسی و تعامل آن با علوم وابسته (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

منا شیروان - دانشجوی کاردانی نقشه کشی معماری_معماری دانشکده فنی سما واحد آستارا

مهدیس نجف زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز، مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

مدارک تصویری در زمره ی مهم ترین مدارک تاریخ و تاریخ معماری به شمار می روند. با مشاهده آثار به جای مانده از دوره های مختلف نقاشی ایرانی و حضور پر تعداد نگاره هایی که در آن نقش معماری ترسیم شده است، می توان چنین پنداشت که انسان و فضای زندگی او به ویژه فضای معماری، همواره مورد توجه خاص نقاشان ایرانی بوده است. در شمار بسیاری از مینیاتورها، فضاهای معماری و به خصوص کاخ ها، کوشک ها و در مواردی مساجد و سایر بناها چنان ترسیم شده اند که اطلاعات بسیار سودمندی درباره ساختار و ویژگی های معماری حکومت های مختلف تاریخی در دسترس قرار می دهند. حال از آنجایی که در حوزه تاریخ معماری، عموماً دچار فقدان منابع مکتوب هستیم، توجه ویژه به این مبحث خود از اهمیت مضاعف مدارک تصویری برای محققان این حوزه با معرفی هرچه بهتر ویژگی های بارز و جلوه های معماری این سرزمین حکایت می کنند. بویژه اینکه بسیاری از بناهای درون نگاره ها نیز از میان رفته و ویران شده اند. با این استناد، مقاله پیش رو درآمدی است به بررسی پیشینه ساختار کلاه فرنگی در مینیاتورهای عصر صفویان که نه تنها در دوران مزبور، بلکه به وفور در نگاره های دوران تیموریان و آل جلایریان مغولی تبار هم ترسیم و معرفی می شود. در نتیجه این ساختار معماری، عنصری کاملاً وارداتی است از سرزمین مغولان که با تاکید بر زندگی کوچ نشینی و استقرارگاههای موقت مغولان (یورت های مغولی) به منصف ظهور رسیدند

کلمات کلیدی:

نقاشی صفویان، کلاه فرنگی، نقاشی تیموریان، یورت های مغولان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978377>

